

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 155/2016-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. februára 2016 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava IV, Centrom právnej pomoci v Bratislave, advokátom [REDACTED] a Stavebným bytovým družstvom Bratislava IV a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“) vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Okresným súdom Bratislava IV, Centrom právnej pomoci v Bratislave,

advokátom [REDACTED] a Stavebným bytovým družstvom Bratislava IV (spolu ďalej len „označení odporcovia“).

2. Sťažovateľka svoju sťažnosť odôvodnila takto:

«Požiadala som súd prvého stupňa o vydanie platobného rozkazu dňa 27.05.2007 na sumu pokuty z omeškania vo výške 93,08 EUR (2.804,- Sk) so 6 % úrokom od 01.06.2005. Tým sa začal celý viac ako 7-ročný proces môjho neúspechu.

Samosudkyňa JUDr. Jarmila Jurkovičová ani na začiatku celého procesu podľa môjho názoru vlastne ani nevedela o čom je potrebné jednať. Hneď na prvom pojednávaní sa venovala zástupkyňi SBDBAIV, len čo zapísala údaje z predloženého preukazu [REDACTED]. Celé pojednávanie si dve právnické vzdelané občianky Slovenskej republiky vymieňali svoje poznatky, majúc hlavy pri sebe a šepkajúce. Ja ako účastník konania som bola úplne zbytočná na pojednávaní. Nemala som ani právneho zástupcu.

Po niekoľkonásobnom odmietnutí prvostupňovým súdom na udelenie právneho zástupcu mi napokon Centrum právnej pomoci (CPP) pridelo rozhodnutím zastupovanie advokátom. Posledným bol [REDACTED]. Nebol pre súdne konania veľkou výhrou. Bol neaktívny a ponechal si moje spisové originály. Chodil nepripravený na pojednávania. Prinútil ma svojou nečinnosťou vystupovať samu za seba, hoci podklady mal k dispozícii on ako môj zástupca. Napokon sa ani neodvolal v mojom mene na rozsudok. Bodkou za všetkým bolo jeho oznámenie prerušenia advokátskej činnosti krátko po vydaní rozsudku č. k. 22C 63/2008-252 súdom prvého stupňa. Rozsudok si prevzal v jednom vyhotovení na pojednávaní sám [REDACTED] osobne proti podpisu. Originál si ponechal. Mne ako účastníčke konania bola predložená CPP fotokópia.

Samosudkyňa JUDr. Jarmila Jurkovičová zo súdu prvého stupňa si opäť s novým právnym zástupcom SBDBAIV vynikajúco rozumela. Vôbec [REDACTED] neupozorňovala na nedostatky a držala mu počas celého súdneho konania akoby palce. Sypal zo seba čísla zákonov aj paragrafov. Keď som namietala, že nerozumiem tomu čo hovorí, prešla poznámku mlčaním. Moju stranu neustále opravovala upozorňovala a dokonca ponižovala svojimi výroky. „Je takáto činnosť prípustná na súde prvého

stupňa?": spýtala som sa [REDAKOVANÉ]. Potvrdil síce, že nie, ale nebol ochotný sa danou vecou zaoberať. Ba aj možnosť zmeniť súd zavrhol.

Celá problematika sa preberala od začiatku s poukazovaním na mandátne zmluvy podpísané medzi vlastníkom bytov a správcom bytov. Nebolo možné sa k nim dostať a zistiť, čo sa v nich konkrétne píše a nakoľko sa to vlastne týka predmetného konania. Až na veľké naliehanie ich SBDBA IV poskytlo súdu i môjmu zástupcovi. Nakoniec z nich vlastne vyplynulo, že sa v nich o danom prejednávacom probléme, či pasívnom zastúpení nepísalo. Dokonca už boli aj zrušené. Odporca nehanebne zneužíval na ospravedlnenie svojich nezákonných činností, resp. aj nečinnosti hoc akú možnosť.

Prvostupňový súd prijal návrh odporcu s poukazaním na Občiansky zákonník.

Podľa môjho názoru a podľa obsahu odôvodnenia z druhého rozsudku Okresného súdu v Bratislave, vôbec nebol pochopený návrh ako taký, celého dlhého súdneho konania. Odôvodnenie sa skladá z omylov, zlých zápisov povedaných výpovedí a ignoráciou zásadných faktov.

Po obdržaní uznesenia o trovách konania i súdnych poplatkoch som sa obrátila okamžite o pomoc na CPP. Spravila som tak ústne, ale pre istotu aj písomne. Podala som žiadosť o odvolanie. Nepomohla mi táto promptná aktivita. Centrum odvolanie nepodalo. Podala som sťažnosť na CPP. Nič podstatné sa nestalo. Ospravedlnili sa.

Predmetné konanie sa skončilo v môj neprospech vlastne iba pre smrť jediného môjho svedka a to bývalého zástupcu vlastníkov bytov [REDAKOVANÉ]. Ani zbytočné prieťahy, ani porušenie zásad dôstojnosti súdneho konania sudkyňou, ani nevybavenie mojej žiadosti CPP v Bratislave mi neumožnili zvrátiť výsledok predmetného súdneho procesu.»

3. V závere sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd označeným odporcom prikázal obnoviť stav pred porušením základného práva alebo slobody a vo veci samej ďalej konať v plnom rozsahu.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo

ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorsich predpisov (dalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd navrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde navrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, navrhy, ktoré nemajú zákonom predpisane náležitosti, neprípustné navrhy alebo navrhy podane niekým zjavne neoprávneným, ako aj navrhy podane oneskorene moze ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. ústavný súd moze odmietnuť aj navrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. ústavný súd na úvod k predbežnej prerokovaniu sťažnosti konštatuje, že pokiaľ sťažnosť smeruje primárne proti advokátovi ako podnikateľskému subjektu poskytujucemu právne služby, nejde z jeho strany o výkon verejnej moci a nejde o poskytovanie právných služieb z pozície orgánu verejnej moci. Pokiaľ sťažovateľka zastáva názor, že advokát pri poskytovaní právnej služby pochybil, má k dispozícii občianskoprávne nástroje nápravy. ústavný súd však nie je oprávnený posudzovat spor dvoch súkromnoprávných subjektov, resp. preskúmava iba potenciálne porušenie ústavných práv verejno-mocenskými zásahmi orgánov verejnej moci. Z toho dôvodu bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci ústavného súdu.

6. Zároveň ústavný súd poznamenáva, že v obsahu sťažnosti sťažovateľka označila (čisto formálne) za odporcov aj v záhlaví uvedené orgány verejnej moci/verejnej správy. Bez potreby uvádzania bližších doktrinálnych záverov k označeným ústavným právam sťažovateľky by v tomto prípade bolo potrebné konštatovať, že sťažnosť nespĺňa zákonom o ústavnom súde predpísané náležitosti.

6.1 Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

6.2 V prvom rade je potrebné konštatovať, že sťažovateľka vo vzťahu k v záhlaví uvedeným orgánom verejnej moci/verejnej správy nepriložila k sťažnosti žiadnu kópiu konkrétneho právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu (požiadavka vyplývajúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

6.3 Sťažovateľka ďalej nepriložila k sťažnosti splnomocnenie na zastupovanie advokátom pred ústavným súdom vo vzťahu k v záhlaví uvedeným orgánom verejnej moci/verejnej správy a ani nezdokladovala, že požiadala Centrum právnej pomoci o ustanovenie advokáta [porov. § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z.

o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov].

6.4 V neposlednom rade sťažnosť neobsahuje vo vzťahu k v záhlaví uvedeným orgánom verejnej moci/verejnej správy právne relevantný petit (návrh). Predovšetkým treba uviesť, že v rámci petitu (ale aj obsahu sťažnosti) sa sťažovateľka nedomáha, aby ústavný súd vyslovil porušenie niektorého základného práva alebo slobody, či ľudského práva a základnej slobody (požiadavka vyplývajúca z čl. 127 ústavy a § 49 zákona o ústavnom súde). Rovnako v petite absentuje konkretizácia porušovateľa základného práva alebo slobody, resp. ľudského práva a základnej slobody, a v celej sťažnosti (vrátane petitu) absentuje konkretizácia konania či rozhodnutí (t. j. spisová značka), v rámci ktorých alebo ktorými malo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, resp. ľudského práva a základnej slobody [požiadavka vyplývajúca z § 20 ods. 1 a § 50 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde].

6.5 Na základe prezentovaných záverov ústavný súd uvádza, že vo vzťahu k v záhlaví uvedeným orgánom verejnej moci/verejnej správy by bolo možné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

7. Keďže však sťažnosť smerovala primárne proti advokátovi, ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia, pre úplnosť však ponechal v záhlaví výpočet všetkých sťažovateľkou označených (hoc len formálne) odporcov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. februára 2016